

Journal of Education Studies

Volume 17
Issue 3 January-June 1988

Article 11

1-1-1988

กลวิธีในการสอนสร้างให้เด็กเล็ก

ตามมาตรฐานสมชูรณาภิชัย

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Recommended Citation

สมชูรณาภิชัย, ตามมาตรฐาน (1988) "กลวิธีในการสอนสร้างให้เด็กเล็ก," *Journal of Education Studies*: Vol. 17: Iss. 3, Article 11.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.17.3.11

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol17/iss3/11>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

กลวิธีในการสอนสระให้กับเด็กเล็ก

ตามาวดี สมบูรณ์วนิชย์

เด็กในวัยประถมศึกษาเป็นวัยที่มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เช่น ทางด้านร่างกาย ศติบัญญัติภาษา ฯลฯ การปลูกฝังเอกลักษณ์ของความเป็นไทยในด้านต่าง ๆ เราจะสามารถเริ่มต้นแก่เด็กในวัยนี้ได้เป็นอย่างดี ภาษาไทยเป็นหนึ่งในเอกลักษณ์ของความเป็นไทยซึ่งเราควรปลูกฝังให้มีในตัวของเด็ก จากหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษามีจุดมุ่งหมายสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในทางภาษาโดยให้มีพัฒนาการ ความรู้ ความคิด และทักษะคิดให้เหมาะสมกับวัย ผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงในการสอนภาษาไทยให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายคือครู ซึ่งควรทราบถึงความมุ่งหมายดังกล่าวเพื่อจะเป็นแนวทางในการเรียนการสอนโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (อ้างอิงจากคู่มือสื่อการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเรียนประกอบการสอนของ รศ. อัจฉรา ชีวพันธ์)

๑. ด้านพัฒนาการทางภาษา ครูต้องพยายามหาวิธีการในการชูใจให้นักเรียนเกิด

ความสนใจระทึกรื่นที่จะเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียนที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

๒. ด้านความรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ครูนำมาสอน หรือเป็นสิ่งที่นักเรียนจะเรียนรู้ถ้าวิธีการค่า ฯ เช่นจากการฟัง การอ่าน การค้นคว้าเพิ่มเติม ครูควรจะได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๓. ด้านความคิด เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ต้องการใช้ภาษา เพราะ

“ภาษาจัดเป็นสื่อกลางในการแสดงความคิด... ภาษาช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดจากการที่ได้พูดรายอารามณ์ของผู้พูด... ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความคิดจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง”

ดังนั้นครูควรจะส่งเสริมให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ด้วยการเขียนและการพูด ครูจะปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักและแสดงหาความรู้ที่เกิดจากความเข้าใจ ไม่ใช่ท่องจำแบบบกเก้า นักขุนทอง เพราะเป็นความรู้ที่ขาดความคิด และความมีเหตุผล

๔. ด้านทักษะ ได้มีผู้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอน และการสอนทักษะ คือ การจัดเตรียมกิจกรรมให้มีความต่อเนื่องกัน จัดให้มีการฝึกหัด และการชุมพลที่เกิดขึ้น ครูจึงควรเตรียมกิจกรรมให้น่าสนใจ และมีความต่อเนื่องสมพันธ์กัน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยให้แม่นยำและคื้น

๕. ด้านทัศนคติ ทัศนคติเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้ารู้จัก การจูงใจที่ถูกวิธี เด็กถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาของไรก็ตามเขาก็จะเรียนได้ผลดี เช่น ถ้าสามารถจูงใจให้เขานำไป หรือ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยได้ เขายังกระตือรือร้นในการแสดงหาความรู้ และเต็มใจฝึกฝนให้มีความสามารถทางภาษาดี กิจกรรมที่ดีและน่าสนใจก็เป็นสิ่งที่ครูควรเน้น หรือ หัวข้อสอนเพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

จากแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อปลูกฝังความรักในภาษาไทย และเพิ่มพูน

ความสามารถทางภาษาให้แก่เด็กนั้น จะพบว่า กิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางภาษาไทย การสอนสระเป็นสิ่งแรกที่ครูประتمจะห้องสอนเพื่อปูพื้นฐาน ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียนให้แก่เด็ก จากประสบการณ์ในการสอนพบว่า การสอนสระให้นักเรียนระดับชั้น ป. ๑-๒ เป็นเรื่องที่ยาก เพราะถ้าครูอธิบายมากเด็กก็ไม่เข้าใจ และจำไม่ได้ ดังนั้นครูจึงห้องหาวิธีการเพื่อจัดกิจกรรมกระตุนให้นักเรียนสนใจ กิจกรรมในการกระตุนความสนใจของเด็กมีหลายกิจกรรม แต่กิจกรรมที่จะกล่าวถือไปเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กในระดับชั้น ป. ๑-๒ มีดังนี้

๑. การเล่นนิทานประกอบการสอนสระ กิจกรรมการเล่นนิทานเป็นหนึ่งในหลายกิจกรรมที่สามารถกระตุนความสนใจของเด็กระดับชั้น ป. ๑-๒ ได้มาก ถ้าสอนอะไรที่สอนแต่การสอน เล่นนิทานเข้าไปด้วย เด็กจะจำสิ่งที่เล่าได้เป็นอย่างดี เวลาบททวนบทเรียนนั้นก็สามารถนำสิ่งที่เคยฟังมาประกอบกับบทเรียนได้ ถ้าเราสอนสระโดยบอกที่มาของสระอย่างเดียว เช่น สอนสระ-๘ และบอกว่า สระ-๘ เวลา มีทัว สะกค-๘ จะกล้ายเป็น-๘ ไม่หน้าอกาก เด็กบางคนอาจจำกภูเกตที่ได้แต่บางคนอาจลืมหรือ จำไม่ได้เลย จนกล้ายเป็นบัญหาบังผู้สอน เมื่อนำนิทานเข้ามาประกอบการสอน

สระ จะเห็นได้ว่าเด็ก ๆ มีความกระตือรือร้นในการเรียนและจากจิตวิญญาณที่ได้ดี คิดนั้นในฐานะครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เคยมีความหนักใจในการปูพื้นฐานกัญเกณท์เกี่ยวกับการสอนสระเป็นอย่างมาก แต่เมื่อ พศ. ๖๗ฯ ก่อน สุวรรณเบี้ยม ซึ่งเป็นอาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (ฝ่ายประถม) ได้จัดทำเอกสารการใช้นิทานในการสอนสระ และผู้สอนได้ทดลองใช้ปรากฏว่าなくเรียนให้ความสนใจ และคงใจเรียนเป็นอย่างดี สามารถจำเรื่องที่เล่า ตัวละคร สรุปกัญเกณท์การใช้สระนั้นได้ การเล่าจะยึดพื้นฐานลักษณะนิสัยความชอบของเด็กในวัยนั้นเป็นสำคัญ เช่นเด็กในวัยนี้จะชอบเรื่องของ เจ้าหญิง เจ้าชาย ผู้กล้าหาญที่เป็นเด็ก ชอบสัตว์ประหลาด ยักษ์ หรือผี ดังตัวอย่างการสอน สระ ๕ โดยคัดมาจากการสอนสระด้วยนิทานของ พศ. ๖๗ฯ ก่อน สุวรรณเบี้ยม โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (ฝ่ายประถม)

สระ ๕

ณ เมืองภาษาไทย ซึ่งมีเจ้าชายและเจ้าหญิงพยัญชนะมหماภาย ที่ใกล้เมืองภาษา-ไทยมีพ่องacula อักษรยุ่นในปราสาท อยากกรองเมืองภาษาไทย จึงได้เข้ามานับเจ้าชาย เจ้าหญิงไปทีละองค์พ่องคายั่งยุ่นพระราชาว่า หากพระ

ราชานไม่ให้ทนกรองเมือง ตนจะฆ่าเจ้าชายและเจ้าหญิงให้ตายหมดพระราชาจึงให้ทหารบ่ำประการหาคนมีฝีมือดีไปปราบพ่อมด

อีกด้านหนึ่งของเมืองภาษาไทย มีครอบครัวหนึ่งมี ๓ คน พ่อ แม่ และลูกชายชื่อ ๕ มีพี่เลียงชื่อ อ ๑ ๒ ๓ เป็นเด็กตัวเล็ก อายุเพียง ๖ ขวบ ไฟน์ที่จะไปผจญภัย แต่เขาทำไม่ได้ เพราะ ๕ ตัวเบามาก เบาเหมือนลูกโป่งตัวอยุ่คลอดเวลา หาก ๕ ไปไหนพี่เลียง อ จะต้องคอยติดตามและจับเส้นเอื่นผูกติดกับ ๕ ไว้เพื่อไม่ให้ขาดอยู่ไป

เมื่อ ๕ รู้เรื่องเจ้าหญิง เข้ายอนนุญาตพ่อแม่ไป โดย อ จะไปด้วย และคอยคุ้มครองตลอดเวลา แต่ถ้ามีทหาร ตัวสะกด ของเมืองภาษาไทยติดตามไปข้างหลัง ๕ กวัยแล้ว อ ก็จะพักไม่ไปกับ ๕

๑. ๕ เดินทางไปถึงปราสาทพ่อมด รอบปราสาทเป็นคุน้ำใหญ่ มีระเบียงยกอยู่เป็นจำนวนมาก การที่จะช่วยเจ้าชายเจ้าหญิงได้ต้องไก่เชือกขึ้นไป และมักจะถูกพ่อมดแอบตัดเชือกจนขาดคล่องมานเป็นเหยื่อของจะระเห้

๕ กับ อ ปรึกษากันว่าจะเข้าไปช่วยเจ้าหญิงตอนกลางคืน โดย ๕ จะลองเข้าไปในปราสาทให้ อ คอยผ่อนเส้นเอื่นที่ยึดกันไว้ เมื่อเข้าไปถึงปราสาท ๕ กรรมกวันพ่อมดให้นอนหลับสนิทแล้ว ๕ รับชโนยกุญแจไปไว

ຫ້ວຍໃຫ້ເຈ້າໝາຍ ເຈ້າໝູງອອກມາ ໃນທີສຸດເຂົ້າກີ່ ທຳສໍາເຮົາ

ພຣະຣາຊາດີໄຈມາກ ຈຶ່ງໃຫ້ສົມບັດແກ່ພ່ອແມ່
ຂອງ - “ມາກມາຍ ໄດ້ເຊື່ງ” - ແລະ ອ່າມາຍ່າໃນ
ວັງໂຄຍໃຫ້ - “ເປັນສະກັວໃໝ່ ຄອຍສຽງຄໍາ
ໃໝ່ໆ” ໃຫ້ກັບເມືອງພາກພາໄທ ດ້ວຍ - ຕິດຕາມ
ເຈ້າໝາຍເຈ້າໝູງ - “ຈະລອຍອູ້ໜ້າງບນເຈ້າໝາຍ
ເຈ້າໝູງ ໂດຍມີ ອ່າມາຍຕິດຕາມດ້ວຍ ແຕ່ກຳນົດ
ທຫරາຕ້ວສະກຳດຕິການຂ້າງໜັງແລ້ວ ກີ່ໃຫ້ ອ່າມ
ພັກຜົນໄດ້

ເຊື່ອນ

ການເລັ່ນິຫານຄວາມໃຊ້ກາພ ອ້າວ່າ ມີຫຼຸດ
ປະກອບການເຄົາ ຈະທຳໃຫ້ເດັກສົນໃຈໄດ້ມາກັ້ນ
ເວລາຜູ້ສອນທັບທວນກີ່ສາມາດອ້າງກັບນິຫານເພື່ອ^{ໜັ້ນ}
ຫ້ວຍເຫຼືອຄວາມຈຳໄດ້ ຜູ້ສອນອາຈແຕ່ງນິຫານັ້ນ
ມາເອງ ໂດຍສັງເກດລັກໜະພິເຕະຂອງສະບັບ
ສຳຄັນ ການສອນສະບັບໂຄຍໃຫ້ນິຫານປະກອບຈະ
ຫ້ວຍໃຫ້ຜູ້ເຮັດວຽກເກີດຄວາມສຸກ ແລະສົນໃຈບໍາຫ-
ເຮັດນາກັ້ນ

໢. ການຮັ້ງເພັນປະກອບການສອນສະ
ຄວາມມຸ່ງໝາຍໃນການສອນຈະຄລ້າຍກັບການໃຊ້
ນິຫານ ເປັນການເນັ້ນໃຫ້ນັກເຮັດວຽກຈຳລັກໜະ
ຂອງສະບັບທ່າງໆ ໄດ້ຕື່ອນ ໃນການສອນຜູ້ສອນ
ສາມາດຄຳນຳກິຈກຽມນີ້ມາໃຊ້ຮ່ວມກັບການສອນ
ນິຫານໄດ້ ອາຈອຍ່າໃນກິຈກຽມນີ້ນຳ ຂັ້ນສອນ
ຫຼື ຂັ້ນສຽງ ກີ່ໄດ້ກຳນົດອ່ານທີ່ໃຊ້ກັບເພັນແລ້ວໆ
ກວ່າເບີນກຳນົດອ່ານຂອງເພັນເຖິກ ຫຼື ເພັນທີ່ໄມ່
ກຳນົດອ່ານຂັ້ນຂ້ອນເນື້ອເພັນກວ່າຈະສັ້ນແລະກະທົດ
ເວລາສອນຄວາມຕິດແຜນກົມືເພັນໃຫ້ນັກເຮັດວຽກໄດ້
ອ່ານກ່ອນ ແລະຮັ້ງເພັນຄລອໄປກັບເທິງໆນີ້
ກຳນົດອ່ານຄນຕີປະກອບ ເປັນການເຮັດວຽກສິນໃຈ
ຂອງນັກເຮັດວຽກ ດ້ວຍກັບເນື້ອເພັນໄດ້ມີໂຄກສຽງ
ເສັ່ນອໆ ຈະຈຳເນື້ອເພັນໄດ້ ທີ່ໜີ່ມີອັນກັບຈຳສະ
ທິ່ເຮັດນາໄດ້ເຊື່ອນກັນ ໃນທີ່ນີ້ຂອຍກົວຢ່າງ
ເພັນທີ່ໃຊ້ປະກອບການສອນສະບັບ ທີ່ ພ.ສ.
ປະກອບ ສຸກສາຮາ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຂັ້ນປະກອບໃນ
ຫນັງສົອແບບຜູ້ທັດພາກພາໄທ ຂອງໂຮງເຮັດ
ສາທິຖຸພາ ພ.ສ. (ຜ່າຍປະກົມ)

ເພັນສະບັບ

ຄຳສະບັບຈະມີເຕີເຕີຍສັນ
ຈະ ປະ ກະບະ ກະທະ
ຄຳສະບັບ ມີຕັວສະກຳ
ເຊື່ອນ ກະ + ນ = ກັນແລະລັນນັ້ນນັ້ນ

ອູ້ຄູ້ເຄີຍກັນພົມໝັງຂະນະ
ທະກະລະ ນະຮະ ລັວນະກາມນາເຮັງຮາຍ
ອະ ຈະກະໂໂຄດເປັນຫັນອາກາສ
ຕັວອະ ແປຣັນເປັນຫັນອາກາສ (ຫ້າ)
ຄໍາຮັ້ງ ພ.ສ. ປະກອບ ສຸກສາຮາ
ກຳນົດອ່ານ This is the way

จากกิจกรรมทั้งสองประการที่กล่าวมาจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและเข้าใจเนื้อหาภาษาไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนสระ ซึ่งเปรียบเสมือนยาขมของเด็ก เพราะค่อนข้างยาก และมีกฎเกณฑ์มากมาย กิจกรรมทั้งสองตอบสนองจุดมุ่งหมายในการสอนภาษาไทยของเด็กในระดับประถมศึกษา ในอันที่จะให้ความรู้ โดยสอดแทรกความบันเทิง มุ่งที่จะให้เข้าใจภาษาแบบผ่อนคลายความตึงเครียดในทัวของผู้รับรู้คือนักเรียน แต่ปัญหานี้ให้เข้าใจความเป็นมาของลักษณะของภาษามากขึ้น สามารถย้ายทวนเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนไป

ได้เสมอ เช่น การให้ร้องเพลงสรรที่เรียนไปแล้วในชั่วโมงสอนภาษา หรือการทบทวนสระโดยเอียงนิทานที่ได้เล่าไป และเป็นการปลูกฝังให้นักเรียนแสวงหาความรู้ที่เกิดจากความเข้าใจไม่ใช่ท่องจำแบบนักแก้วนกขุนทองถ้าครุนำกิจกรรมทั้งสองมาใช้ควบคู่กับการสอนสระ จะเชื่อได้ว่า ครุผู้สอนจะเห็นพัฒนาการของเด็กเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในภาษามากขึ้น เด็กจะอ่านหนังสือได้เร็วและคล่องแคล่ว ถ้ากว่าการสอนที่ใช้ชอร์ล์กับกระดาษ เด็กจะมีความสุขในการเรียนภาษาและเกิดความรักในภาษาไทยมากขึ้น